

Голосъ. Но, то е нѣщо ненадѣйно — ставайте, да дигнемъ трапезж-тѣ по скоро, за да не рече: Азъ воювамъ и жертвовамъ животъ-тѣ си за отечество-то ни; а вы ся гощавате и веселите *(ставатъ, а слуга-та растрѣбува; музика-та свири)*.

ПОЗОРИЩЕ. III.

Графъ-тѣ, Волфъ а подиръ него Голосъ.

Голосъ. Добрѣ дошле, милостивый Господине Графе, добрѣ дошле *(мѣрна да му цѣлуни ръкъ, но той му захвали)*.

Графъ-тѣ. Ахъ, да е далъ Богъ, да съмъ и азъ оставилъ тѣло-то си на бойно-то поле, както и други-тѣ братія, много по добрѣ щѣше да бѣде, нежели що съмъ си дошелъ въ дворъ-тѣ, кога не заварихъ нито Геновевъ нито чедо-то си.

Голосъ. Азъ ви вѣрвамъ, милостивый Господине.

Графъ-тѣ. Голосе! азъ искамъ сега, да ми искажешъ по тънко, за тойзи нещастный случай, какъ ся е случило съ Геновевъ?

Голосъ. Ачи какво знаѣж, да ви кажѣ друго, но онова, кое-то ви и писахъ. — — — Вѣрвайте ми, че отъ оный день — — — отъ онова, думамъ, ужасно позорище — — — юще и день днешный не могъ да ся смиряж. — Само юще толкова могъ да ви кажѣ, че по вашж-тѣ заповѣдъ тутакси, щомъ получихъ отъ васъ писмо, отредихъ двама, кой-то погубихъ и нежъ и дете-то.

Графъ-тѣ. *(Ужасна ся и политѣ)*. Бѣгай ся Голосе, отъ очи-тѣ ми; — азъ не знаѣж, какъ да ми-слаж за това. *(Голосъ ся поклонява и отважда)*.